

Til § 1.

Forinden Loven af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m. traadte i Kraft, var det meget almindeligt, at Skyldnere, der var kommet i Vanskeligheder, for at undgaa Konkurs søgte at opnaa Underhaandsakkorder, dels fordi en Konkurs griber saa stærkt ind i Skyldnernes Stilling, dels fordi den medfører en forceret Realisation af de tilstedeværende Værdier, navnlig Varer og faste Ejendomme, der ved en saadan Realisation neppe udbringes til deres fulde Værdi. Disse Bestræbelser fandt indenfor Handelslivet Støtte i Fagorganisationerne, der sluttede sig sammen i Akkordforeninger og lignende for at søge mere regelmæssige Former for Behandlingen af saadanne Begæringer. Indenfor Landbruget søgte man i visse Egne af Landet i Slutningen af Halvfemserne i forrige Aarhundrede at opnaa det samme derved, at der af Landbrugsorganisationerne nedsattes lokale Udvalg, Ordnings-Kommissioner kaldet, hvis Opgave var at yde Landbrugere Bistand ved Ordningen af deres økonomiske Forhold.

Medens Bestræbelserne indenfor Handelsverdenen for at opnaa frivillig Akkord er blevet fortsat gennem Arbejde af Kreditor- og Akkordforeninger, opløstes de af Landboforeningerne nedsatte Udvalg i de første Aar af indeværende Aarhundrede, dels fordi disse Aar bragte en Bedring i Landbrugets økonomiske Kaar, saaledes at Trangen til Opnaaelse af Akkord var aftagende, dels fordi den ved kgl. Resolution af 28. August 1902 nedsatte Kommission til Udarbejdelse af et Lovforslag om en offentlig Akkordinstitution netop fik til Opgave at beskæftige sig med de herhenhørende Spørgsmaal, og det var da ogsaa den almindelige Opfattelse, at Loven af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m., der blev Resultatet af denne Kommissions Arbejde, havde tilvejebragt det fornødne Grundlag for en ogsaa for Landbruget tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade. Disse Forhaabninger er imidlertid bristede, og der er fra Landbrugets Side blevet fremsat Krav om Nedsættelse af Udvalg, der kan bistaa Landbrugere ved Ordningen af deres økonomiske Forhold enten til Opnaaelse af en frivillig Akkord eller til Opnaaelse af en Tvangsakkord.

De Udvalg, der foreslaas nedsat, skal i første Række søge at opnaa en frivillig Akkord for Skyldneren, eller, hvis dette

viser sig umuligt, at tilvejebringe Grundlaget for Indgivelse af Andragende om Tvangsakkord. Den Virksomhed, som Udvalget faar, bliver saaledes af forligsmæglende og retshjælpende Art.

Da Lokalkendskabet har stor Betydning, foreslaas det, at Udvalgets Virkekreds skal falde sammen med Retskredsens. Da det endvidere maa anses for nødvendigt, at Udvalgene har juridisk Bistand til sin Raadighed, er det skønnet naturligt, at Formanden bliver en Embedsmand i Retskredsen, og hertil har man da foreslaaet Skifteforvalteren, der gennem sin Virksomhed er fortrolig med de Spørgsmaal, som kan fremkomme under Behandlingen af Sager af den ovennævnte Art. Den Omstændighed, at Skifteforvalteren eventuelt senere kan faa at gøre med Skyldnerens Bo som Konkursbo eller Tvangsakkordbo, synes ikke at kunne udelukke ham fra at beklæde Hvervet som Formand i Udvalget.

De andre Medlemmer af Udvalget vælges af de stedlige Landbo- og Husmandsorganisationer, der hver udpeger to Mænd blandt deres Medlemmer indenfor Retskredsen, og af disse fire Mænd indtræder to i Udvalget for den enkelte Sag. Det er overladt til Skyldneren at udpege de to Medlemmer blandt de fire Mænd. For saa vidt der skulde opstaa Tvivl om Fremgangsmaaden ved Organisationernes Valg af Landbrugsrepræsentanterne til Udvalget, vil Justitsministeriet kunne fastsætte nærmere Regler om Valgets Foretagelse.

Det er rimeligt, at Skyldneren altid skal være til Stede ved Udvalgets Møder for at kunne være til Rede med Oplysninger, men desuden skal Udvalgets Formand, naar det er af Betydning for Sagen at faa en mundtlig Forhandling med en Fordringshaver, kunne tilsige denne til at møde, dog saaledes at der sættes visse Grænser for hans Mødepligt, som paa den anden Side indenfor disse Grænser er ubetinget i den Forstand, at han kan idømmes Bøde, hvis han udebliver uden gyldig Grund.

Endskønt man ikke fra Erhvervsorganisationer udenfor Landbruget har modtaget Henvendelse angaaende Nedsættelse af saadanne Udvalg, har man dog anset det for rettest, at der er Adgang til at lade de heromhandlede Regler finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til alle andre Næringsdrivende, naar vedkommende Erhvervsorganisation retter Henvendelse herom til Justitsministeriet. Naar man ikke har fore-